

Spm. nr. S 1166

Til indenrigsministeren (17/1 01) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Kan ministeren oplyse om begrundelsen for, at flygtninge under midlertidig boligplacering i henhold til integrationsloven, maksimalt kan afkræves 1.507 kr. pr. måned i husleje, uanset at den faktiske husleje er højere, og vil ministeren tage initiativ til, at bestemmelsen om maksimumhuslejen på 1.507 kr. pr. måned ophæves, således at alle betaler den samme husleje for den samme bolig uanset deres status her i landet?«

Begrundelse

Det fremgår af dagspressen, at ifølge loven må kommunerne trække 1.507 kr. pr. måned fra flygtninges integrationsydelse, når de skal placeres i en midlertidig bolig. Maksimumsbeløbet på 1.507 kr. pr. måned er uanset, om den faktiske husleje er højere end de 1.507 kr. Det betyder, at folk, der bor dør om dør i en boligblok, kan have en meget forskellig husleje, alene efter hvilken status de har her i landet. Det vil sige, at mens en person, der har status som flygtning, maksimalt betaler 1.507 kr. pr. måned, så betaler naboen, der ikke er flygtning, men f.eks. er dansker, den faktiske husleje på måske 3-4.000 kr. pr. måned. Det er svært andet end at se det som et eksempel på en klar forskelsbehandling, der alene bygger på, hvilken status man har her i landet. At der er tale om forskelsbehandling bekræftes af den socialdemokratiske udlændinge- og integrationspolitiske ordfører, Lars Kramer Mikkelsen, der til Ritzaus Bureau fredag den 12. januar 2001 er citeret for på spørgsmålet, om ikke det er forskelsbehandling, svarer: »Jo, umiddelbart, men det er der, vi hjælper folk i nød«. Men det er umiddelbart svært at få øje på, at personer med status som flygtninge skulle være i nød, i al fald økonomisk nød. Ved ændring af integrationsloven ved lov nr. 57 af 25. januar 2000 blev integrationsydelsen hævet, så den svarer til de sociale ydelser, der udbetales efter lov om aktiv socialpolitik. Det vil sige, at alle i samme situation og under samme omstændigheder får udbetalt det samme i offentlig hjælp. Det argument, der måske tidligere havde været for, at personer på lavere ydelser skulle beskyttes mod høje huslejer, er derfor ikke længere til stede. Nu får alle samme ydelser, og den logiske følge heraf må være, at alle betaler den samme husleje uden hensyn

til, hvilken status man har her i landet. Spørgeren er med spørgsmålet interesseret i at få oplyst, med hvilken begrundelse, der er fastsat en maksimal huslejebetaling på 1.507 pr. måned for flygtninge, samt om ministeren vil tage initiativ til, at den forskelsbehandlende bestemmelse om maksimumhuslejen på 1.507 kr. pr. måned ophæves.

Svar (8/2 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det følger af § 12, stk. 1, i lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 223 af 31. marts 2000, at en kommunalbestyrelse skal anvise bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter lovens § 10.

Efter integrationslovens § 14, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen inden tre måneder efter, at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise en permanent bolig til de pågældende. Indtil det er muligt at anvise en bolig, skal kommunalbestyrelsen anvise de pågældende flygtninge et midlertidigt opholdssted. Reglerne i lejeloven finder ikke anvendelse i forbindelse med indkvartering på midlertidige opholdssteder.

Der er i bekendtgørelse nr. 969 af 25. oktober 2000 fastsat nærmere regler om flygtninges betaling for ophold i midlertidige indkvarteringer og opholdssteder. Efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, betaler flygtninge og andre, der har ophold i kommunernes midlertidige indkvarteringer, et nærmere fastsat beløb pr. måned for opholdet. Beløbet udgør i 2001 for enlige med og uden børn 1.507 kr., for par uden børn 2.761 kr., for par med et, to eller tre børn 3.012 kr., og for par med fire eller flere børn 3.264 kr.

Det overordnede formål med integrationsloven er at sikre en bedre integration af udlændinge i Danmark. Reglerne om boligplacering har i den sammenhæng til formål gennem en jævn geografisk fordeling af nyankomne flygtninge over hele landet at fremme en effektiv integration af disse ved blandt andet at modvirke for stærk ensidighed i flygtninges bosætningsmønstre.

Det følger af integrationsloven, at en kommunalbestyrelse inden tre måneder efter, at ansvaret er overgået til kommunalbestyrelsen, skal anvise en permanent bolig til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen. Indtil der kan anvises en permanent bolig, vil